

غوغای نسل پنجم در کره جنوبی

محققان کرده ای موفق شدند با استفاده از فرکانس های مخابراتی شبکه های نسل پنجم رکورد سرعت جدیدی را برای انتقال داده از طریق شبکه های نسل پنجم ثبت کنند. به گزارش مهر، سرعت انتقال داده به یک وسیله الکترونیکی همراه با استفاده از این ابتكار عمل به رقم بی سابقه $\frac{1}{3}$ گیگابیت بر ثانیه رسیده است. محققان می گویند دستیابی به این رکوردبودن استفاده از تریفیت فرکانس های مورد استفاده در شبکه های نسل چهارم ممکن نبوده است.

پژوهشگران می گویند ثبت این رکورد با استفاده از تجهیزات مخابراتی عادی مورد استفاده در شبکه های تلفن همراه تجاری صورت گرفته و می توان امید داشت در آینده بتوان از این روش برای افزایش سرعت شبکه های نسل پنجم استفاده کرد. بیشترین سرعت ثبت شده شبکه های نسل پنجم تا پیش از این مربوط به طرح تحقیقاتی مشترک شرکت های اریکسون، کوالکوم و شرکت مخابراتی استرالیایی تلسترا بوده است. در آزمایشی که در این زمینه در ماه ژانویه انجام شد، سرعت انتقال داده به پنج گیگابیت بر ثانیه رسید. رکوردبودن شده با استفاده از یک گوکوشی گلکسی اس ۲۰ پلاس ثبت شده است.

قلب سالم تر با قهوه

تحقیقات جدید نشان می‌دهد نوشیدن یک تاسه فنجان قهوه در روز با اسلامت بهتر قلب ارتباط دارد. تا مدتی پیش به نظر می‌رسید فواید قهوه به کافئین محدود می‌شود اما اکنون مشخص شده قهوه خطر نارسایی قلی را کاهش می‌دهد.

به گزارش انتخاب، البته برای سلامت قلب، بهترین توصیه هنوز رژیش، حفظ وزن سالم و پرهیز از استعمال دخانیات است. اگر قهوه می‌نوشید، بهترین قهوه، قهوه سیاه و بدون شیر و خامه و شکر است. قهوه به شکل نوشیدنی‌های مخلوط شیرین با لاته غالباً ممله‌است و قند و حد، اشیاء شده است.

حوالہ مان بے نوروز دوم کرونا پی پاشد

اوپر اعماق از پارسال خیلی بهتر است. یادگرفته ایم با کرونا چگونه رفتار کنیم که به ما آسیب نزند در عین حال که کنارمان است و هر لحظه آمادگی دارد تا حرکتی عجیب و غریب از خودش نشان دهد. مدتی است بسترهای بیمارستانها کم شده به جز خوزستان که اصلاً حال و روز خوبی ندارد اما واقعیت این است اگر مراعات نکنیم کرونا دوباره زمینگیریمان می‌کند. این ویروس مدام در حال تغییر است و گونه‌های جدیدی از خودش نشان می‌دهد. نوروز سال قبل یادتان هست چقدر وحشت زده بودیم و همه کارها را الغوکردیم و در خانه ماندیم، امسال هم پاید همان رفتار را داشته باشیم. اگر سفرها و دوره‌هی ها زیاد شود بعد از تعطیلات دوباره غافلگیریم شویم. به نظرم وہ اوکسن هم نباید زیاد خوشبین باشیم. واکسن کرونا هم چیزی شیشه و اکسن آنفلوآنزاست که برخی واریانت‌های ویروس کرونا را پوشش می‌دهد نه همه آنها را. مگر در آمریکا و اوکسن فایزر تزریق نکرند اما ویروس جهش یافته نیویورکی آمد و همه را غافلگیر کرد. روحیه کادر درمان خیلی بهتر از نوروز سال قبل است، به هر حال یادگرفته ایم چگونه کرونا را مدیریت کنیم اما باز هم تأکید می‌کنم همه چیز به رفتار مردم بستگی دارد. اگر ماسک نزنیم، فاصله‌گذاری اجتماعی را رعایت نکنیم، اگر دستانمان را نشویم، اگر سفر برویم و مهمانی ها رونق بگیرد، اتفاقات در دنیاک سال ۹۹ تکرار خواهد شد. یهاد شهدای سلامت درخت می‌کارید، منون و دمنان گرم و سرتان سلامت اما بهتر از درختکاری، رفتار درست در مواجهه با کروناست. پروندهای را رعایت کنیم همه آنها را.

بچه‌های درختکاری آموزش بدھیم
عباسلو می گوید: قدر در کشور ما و در شهرهای
بزرگ منند تهران و کرج درخت سوزی و با غسوزی
شدت‌جای آنها را مجتمع‌های مسکونی بگیرد. یادم
هست بچه که بودم نزدیک خانه‌مان یک باغ بود
که خوبی دوستش داشتم. همه درخت‌های باغ را
سوزاندن تا تبدیل به زمین بی‌حاصل و بی‌درخت
شود بعد جای درخت‌ها آپارتمان ساختند. راستش
را بخواهید ما درختکاری را باید عمل بچه‌ها
آموزش بدھیم و در کنارش فرهنگ نگهداری از
درخت و محیط‌زیست را.
شعر به دست خود درختی می‌نشانم / به پایش
جوی آبی می‌کشانم... سروده زنده باد عباس
یعنی، شریف احمدی ما بادمان هست. این گذئنه

جای اندوه، پکار پیدا در گفت و گو با مژگان عباسلو، پژشک و شاعر

بالاتری از ترس دست پیدا و از آن عبور کرده اند. از جان خود عبور کرده اند براز نجات دیگران. پارسال اگر حتی از درختکاری می ترسیدیم، امسال اماهه یاد شهدای سلامت که در پک سال گذشته جانشان را از دست داده اند، درخت کاشتیم. حرکتی زیبا و ماندگار که از نوشتۀ ها و نقاشی ها و طرح هاهم بهتر است و به یادماندی تر. درختانی که امسال کاشته شده اند به مرور قد می کشند و به بار می نشینند و آیندگان به یاد خواهند آورد که سال سیاه کرونا چه عزیزان فداکاری را از ما گرفت.

فرهنگ محافظت از درخت رایاد بگیریم

مژگان عباسلو که هم پژشک است و هم شاعر و از اولی که کرونا آمد در بیمارستان و لایت قروین پای کار بود و هست، درباره درختکاری به یاد مدافعان سلامت می‌گوید: بسیار کار زیبایی است و حس خیلی خوبی را نه تنها به کادر درمان بلکه به خانواده‌های شهدای سلامت و دیگر مردم منتقل می‌کند.

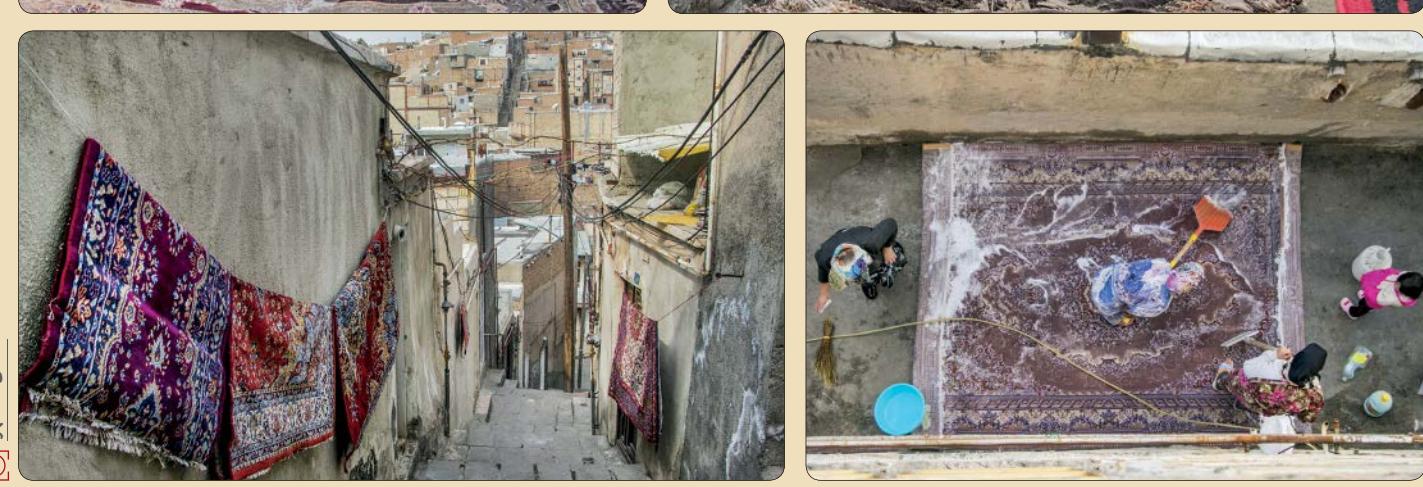
درخت هایی که کاشته می‌شوند، حتماً شناسنامه دارند و حالا که در سراسر کشور این کار باب شده و سازمان‌ها، نهادها و عموم مردم به یاد شهدای سلامت درخت می‌کارند، خوب است کنار هر درخت نام شهید هم نوشته شود. این درخت‌ها بزرگ می‌شوند و به بار می‌نشینند و نام آن شهید برای همیشه زنده خواهد ماند. به خصوص اگر فرهنگ محافظت از درختان و فضای سبز هم آموزش داده شود و در کنار این درختکاری به مردم یادآوری شود که به درختان آسیب نزنند، شاخه‌آنها را نشکنند، پای درختان کیسه‌های پلاستیکی و زباله نریند. من چند سالی در آمریکا زندگی کردم و دیدم زباله ریختن در معابر، بارک‌ها، رودها و... چه جرمیه سنگینی دارد. گاهی ۸۰۰ دلار جرمیه می‌کنند، مثلاً برای اندختن یک بطری پلاستیکی آب، پلیس ناگهان سر می‌رسد و جرمیه می‌کند. این روش باعث شده مردم مدام پلیس و قانون را کنار خود بینند و مراقب باشند جرمیه نشوند. جرمیه ریختن زباله آنقدر زیاد است که مردم کلا این کار را از فرatar خود حذف کرده‌اند. کشور ما روی خط بیانی قرار دارد و جز خطه سبز شمال کشور، درخت در کل کشور کم داریم. اگر کاشت درخت به هر مناسبتی یا بزرگداشتی به فرهنگ تبدیل شود حتماً فضای بسیز کشورمان بیشتر خواهد شد اما باز هم تاکید می‌کنم قبل از کاشت درخت باید فرهنگ محافظت از درخت را یاد بگیریم و به نظرم این فرهنگ سازی باید از بچه‌ها شروع شود.

سال	طاهره آشیانی
ترسیده و وحشت	روزنامه‌نگار
همه چیز اشیا، از این	
از گیاهان. یادم هست به یک کردم و از او درباره درختکاری در پرسیدم! گفت قبل کاشت درج باگبانی را ضدغوفونی کنیم. تصوی است و هم خنده‌دار، تصویر کلنگ راهم بالاکل یا آب و صابای درخت بکاری! پرسال این موقعه و امیدبخشی در بیمارستانها روزهای پروحشت که جهان را ز همین روحیه کادر درمان از ایران دنیا هم صادر شد. در آن روزهای درمان ایران نشان داد هرچند ک و بيرحمانه آدم‌ها را مبتلا می‌ک پزشکان و پرستاران پای کارت بیمارستانها و درمانگاه‌ها حاض را نجات دهنده. پرسال این مفه درمان ثابت کرد قهرمان اصلی د به مرور این را فهمیدیم. وقتی جرات نداشتیم نان بخریم و بیش نان می‌پختند اما پرستاران و ماسک کم بود و گان کمرت امایی نکردند. تصویر کن چشم در چش مردم به زندگی خود ادامه دهند پزشکان و پرستاران چه فداکار کم کم یادگرفتیم با طرح‌های بیلیوردنوشهه‌ها و زمین‌نوشهه‌های را نشان دهیم و به آنها بگوییم فداکارید. بیشتر از یک سال اس ترکتازی می‌کند اما تا مرسی مان کرونوا را شناخته‌ایم، فرم عوض کردن هایش را می‌شناسی پروتکل‌ها را رعایت کنیم تا کووید-۱۹ باشیم. با همه اینها هنوز جرات نداریم به بیمارستان تا جایی که می‌توانیم حتی رفتن را به تأخیر می‌اندازیم. <p>هنوز وقتی از در بخش کرونایی احساس می‌کنیم فرشته مرگ انشسته و اگر از درد شویم مارا می‌برد. اما کادر درمان هر روز و می‌شوند و به بخش کرونایی های درگیر، انجات دهند. آنها هم مت</p>	

تهدید با اره برقی

Haj-e-oli, Tasseh-e-eh
 Berqi ra ba qodret-kashid
 Wo roshn-kard-ho-va-band
 Roy-e-zamin-kunar-draxt
 Gerdooi-qadimi
 Chehre-aash-usbiani-bud
 Ne az آن usbiani-hai
 Yek-e-drakhianab-e-bodon-rahnameh-pi-ched-golovitan
 Ajud-e-ke ba boq-e-mundt-mowagheh-shd-klehaash-ra
 Shish-e-biavard-biuron-har-je az dehan-sh
 Mi-ayid-nisthar-adam-knd
 Ne az آن usbiani-hai
 Yeki-bolot-rax-horddeh-bashd-ye-ik-ahm
 Biash-dastt-be-hajai-bnd-niashd
 Az آن
 Hherdeh-hai-usbiani-ke-pdr-mqabil-frazend
 Lakanarsh-be-hoxd-mi-kiyrd
 Az آن chehre-hai
 Usbiani-ke-tanhak-si-ke-fkrm-knd-usbiani
 Ast-hoxd-kodk-ast-herksisi-ka-az-biuron
 An-dv-nigah-mi-knd-mi-fahmed-ein-cherh
 Xattagi-ast
 Yenueh-ne-saxhtagi-dr-hddi
 Kamala-mchonou-bashd
 Nazarati-hest-ama
 Ddr-آن-hd-ke-rg-hai-kgdn-biuron-brznd
 Ne-ha-az-usbiani-est-srx-shwond
 J-e-oli-hemin-tror-ke-ah-berqi-aash-rovi-zmin
 Sh-mi-kiyrd-badst-mukhm-zd-be-tene-draxt
 La-hogh-e-sherbari-aash-kgft
 Bi-bin-rfivc
 N-hmme-sal-ahtraamt-ra-dashmt
 Hormt
 Bsalali-ats-ra-hm-dashmt
 Trowri-ke-bar-to
 He-mیدan-nadam
 Hmme-aash-ra-krjg-tavarifi
 Ddm
 Gerdooit-mal-niboud
 Olli-ro-hsab
 Nkhtet-dashth-be-hodum
 Olli-rov-niboud
 Ssal-ain-jgori-dast-men-rgbzdari-to
 Dst-rgdoo
 Be-rfaqatman-quesm
 Sal-bud
 M-pxhawahi-ain-jgori-naz-keni
 Bar-nndhi-ya
 Biin-areh-nصفت-mi-knm...»

اماگر پارسال که در پنجه های خانه های مان را بستیم، بهار به خانه نرسید؟ مسأله این است که بهار از درهای بسته هم می آید داخل و همه چیز خانه را عوض می کند و هر قدر هم رنگ غم و نگرانی روی دیوارها پاشیده شده باشد، بهار می رسد و رنگی از طراوت و امید را می پاشد روی همه آن لکه های نامبیدی و دلشوره. اصلاحات برای رسیدن و نرسیدن، برای آمدن و نیامدن کسی نظر ما را نمی پرسد. مثل صائب که می گوید: «سیلاب نپرسد که در خانه کدام است...» نه بله ای که بر سرمان می آیند به دریار و بسته خانه های مان کار دارند و نه خوشی هایی که گاهی خودشان رامی رسانند تا زندگی را برای مان لذت بخش کنند. یکی از نشانه های بهار که اگر زیبایی اش از شکوفه های سفید و صورتی بیشتر نباشد کمتر نبیست، فرش هایی است که به شکل سنتی توسط اهالی خانه شسته می شوند و از روی دیوارها و پشت بام ها پهن می شوند و جلوه خاصی به کوچه ها می دهدن. شاید در مناطق بالای شهر دیگر این فرش های آویزان از دیوار و پشت بام خانه ها را نبینیم اما در مناطق متواتر و حومه شهرهای بزرگ همچنان این زیبایی بهاری مثل شکوفه های سفید و صورتی سرشاخه های خیس خورده، نوید بهار را به مردم می دهدن.

عکاس خبرگزاری مهر در بینش را برداشته و به یکی از محله های حاشیه شهر شیراز رفته تا تکاپوی مردم را برای عید به تصویر بکشد. زن ها و بچه هایی که کنار هم کمریسته اند به شستن فرش و رفت و روبرو درود دیوارها و حیاط و کوچه ها که محله و خانه برای رسیدن بهار آماده باشد. بی خیال این که امسال هم قرار است در خانه بشینیم و فقط با همین فرش های تازه شسته شده دلخوش باشیم. [۵]